

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/153/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513204025
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7513204025.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávy Zborovjanovej a JUDr. Jána Slobodníka vo veci žalobcu ČSOB Leasing, a.s., Bratislava, Panónska cesta 11, IČO: 35 704 713, proti žalovanému T. W., W. X. XX, o zaplatenie 864,33 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 17C/214/2013-95 zo 14.10.2014 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

M e n í rozsudok, pokiaľ ním bola zamietnutá žaloba nad sumu 477, 43 € tak, že žalovaný povinný je zaplatiť žalobcovi 300,64 € s úrokmi z omeškania vo výške 10 % od 17.2.2009 do 25.1.2010, t.j. 28,25 € a s úrokmi z omeškania vo výške 9 % od 5.2.2010 do zaplatenia, do 3 od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi sa prisudzuje náhrada trov odvolacieho konania 86,03 € a žalovaný je povinný ju zaplatiť jeho zástupcovi GRIŠČIK & PARTNERS, s.r.o., Bratislava, Hviezdoslavovo nám. 25, IČO: 35 893 893, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 86,26 € spolu s 10 % úrokom z omeškania za obdobie od 17.2.2009 do 25.1.2010 v sume 8,23 € a zo sumy 86,26 € v sadzbe 9 % ročne od 5.2.2010 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcom rozsahu žalobu zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozsudku, o. i., uviedol, čoho sa žalobca podanou žalobu domáhal, že vykonal dokazovanie listinami, na základe ktorých zistil tento skutkový stav: Žalobca v žalobe uviedol, že svoj nárok odvodzuje zo Zmluvy o spotrebnom úvere č. UZF/08/92513 z 1.8.2008, na základe ktorej poskytol žalovanému finančné prostriedky 4 315,21 € na účel zakúpenia osobného motorového vozidla (ďalej len vozidlo) zn. Volkswagen Golf, VIN: WVVZZZ1JZXD378853. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v pravidelných splátkach v zmysle splátkového kalendára, pričom práva a povinnosti žalobcu i žalovaného sú bližšie upravené vo Všeobecných zmluvných podmienkach (ďalej len VZP). Žalobca písomným oznámením určil predčasnú splatnosť úveru 31.12.2008 a následne vykonal finančné vyúčtovanie. Dižnú sumu oznámil žalovanému finančným vyúčtovaním z 21.1.2009, v zmysle ktorého mal žalobcovi zaplatiť 1 379,33 €, ktorú nezaplatil ani do 16.2.2009. 25.1.2010 účastníci uzavreli Dohodu o splácaní dlhu v splátkach podľa priloženého splátkového kalendára, na základe ktorého žalovaný zaplatil 8.2.2010 160 €, 25.2.2010 51 €, 29.3.2010 53 €, 6.5.2010 50 €, 31.5.2010 51 €, 31.8.2010 150 €. Žalovaný však už prvú splátku 153,33 € neuhradil riadne a včas, na základe čoho sa podľa čl. III Dohody stal zročným celý dlh. Za účelom preukázania svojich tvrdení žalobca mu predložil listinné dôkazy, z obsahu ktorých zistil nasledovné skutočnosti: 1/ Zmluvou o spotrebnom úvere z 29.7.2008 (čl.5,6) žalobca poskytol žalovanému 130 000 Sk (4 315,21 €) za účelom kúpy vozidla zn. Volkswagen Golf, čierna metalíza, VIN: WVVZZZ1JZXD378853. Jeho cena bola 200 000 Sk (6 638,78 €), z čoho žalovaný zaplatil vopred 70 000 Sk (2 323,57 €) a poplatok za uzatvorenie zmluvy činil 3 500 Sk (116,18 €). Tento úver sa žalovaný zaviazal splatiť v 48 mesačných splátkach po 556,90 Sk (184,65 €), z čoho poplatok za havarijné

poistenie činil 1 132 Sk a prvá splátka mala byť uhradená 29.8.2008. RPMN bola určená v sadzbe 32,3, % a ďalšie náležitosti sú uvedené vo Formulári o zmluvných podmienkach. V čl. III - predposledný ods. Zmluvy o úvere - je dohoda strán, že zmluvné strany sa dohodli o nahradení znenia čl. XII bod 1 VZP (citoval ho). 2/ Z Formulára o zmluvných podmienkach z 29.7.2008 (č.l.20) podpísaných oboma zmluvnými stranami (uviedol stručne), že predmet úverového vzťahu činí 130 000 Sk, počet splátok 48 v ročnej úrokovej sadzbe 26,64 % a priemernej RPMN 35,366 % ročne s tým, že do RPMN neboli zahrnuté náklady žalovaného spojené s havarijným poistením 1 132 Sk (37,58 €). Celkové náklady spotrebiteľa boli vyčíslené sumou 270 519,20 Sk (8 979,59 €). Citoval úpravu v časti H - prvého a posledného odseku Formulára o zmluvných podmienkach. 3/ Ohľadom havarijného poistenia bola uzavretá poistná zmluva 29.7.2008 (č.l.14) 4/ Zo splátkového kalendára k úverovej zmluve (č.l.17) vyplynulo, že splátky boli v počte 48 a v sume 5 562,90 Sk (184,65 €), z čoho 4 430,90 Sk bola splátka úveru a 1 132 Sk mesačné poistné. 5/ Listom z 31.12.2008 žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru z dôvodu krádeže/totálnej škody na predmete financovania a tak sa stal splatným zostatok úveru 123 615,80 Sk (4 103,29 €). 6/ 21.1.2009 žalobca vykonal finančné vyúčtovanie, podľa ktorého poistné plnenie činilo 3 594,90 €, pričom nároky žalobcu činila suma 4 103,29 € (zostatok úveru), suma 300,64 € titulom fa č.0892513801, suma 92,87 € titulom fa č.0892513802, suma 477,43 € titulom fa č.0892513551, teda celkom 4 974,23 €. Po odrátaní poistného plnenia 3 594,90 € tak dlh predstavoval 1 379,33 €. - fa č.0892513801 (č.l.11) na sumu 300,64 € bola vystavená titulom doplatku havarijného poistenia - maklér a predstavuje rozdiel medzi úhradami poistného uskutočnenými v prospech poisťovne a inkasovaným poistným podľa predpisu splátok, - fa 0892513802 (č.l.13) na sumu 92,87 € bola vystavená titulom úroku zo zostatku úveru podľa čl. VII ods.2 VPZ, - fa č.0892513551 (č.l.12) na sumu 477,43 € bola vystavená z dôvodu predčasného ukončenia zmluvy a vyúčtovaná bola zmluvná pokuta podľa čl. XII ods.6 VZP. 7/ Z čl. XII bod 6 VZP (č.l.65) zistil, že: veriteľ je oprávnený vyúčtovať zmluvnú pokutu (ďalej len pokuta) do výšky 30 % z výšky spotrebného úveru, ktorá je sankciou za hrubé porušenie dohodnutých zmluvných podmienok, v dôsledku ktorého dôjde k „predčasne“ splatnosti úveru podľa čl. VII. Čl. VII obsahuje celkom 18 prípadov [sú označené písmenami a)-s)], ktoré sa považujú za prípady spôsobujúce predčasnú splatnosť úveru (poznámenal, že VZP bolo nutné čítať za použitia špeciálnej lupy). 8/ Z výpisu zo saldokonta (č.l.67) bolo zistené, že za obdobie od uzavretia zmluvy do 1.2.2008 žalovaný zaplatil všetky splátky. Z tohto saldokonta vyplýva údaj: požadovaná suma, splatnosť, ako aj zaplatené dňa a výška platby. Ako prvý je údaj o požadovanej sume 116,18 € splatnej 29.7.2008 (zrejme poplatok za poskytnutie úveru), ktorú žalovaný uhradil 1.8.2008 v „plnej“ výške a žalobca zaevidoval omeškanie 3 dni. Zmluva o úvere však otázku splatnosti tohto poplatku vôbec nerieši a ako je zjavné z dátumu vystavenia samotného splátkového kalendára k zmluve, tento bol vystavený až 1.8.2008. Z prehľadu úhrad splátok zo strany žalovaného v danom saldokonte však vyplýva, že hoci riadne splátky úveru 184,65 € boli splatné vždy 1. dňa v mesiaci, žalovanému boli pripísané v plnej sume a dokonca 3 dni vopred. Posledná úhrada 184,65 €, splatná 1.12.2008, bola na účet žalobcu pripísaná už 28.11.2008. Na jeho výzvu žalobca 29.9.2014 mu doručil listiny, týkajúce sa poistnej udalosti, o ktorej v žalobe a dovtedy priložených podkladoch nebola ani zmienka. Z ich obsahu zistil, že - k zániku poistenia došlo na základe totálnej škody v dôsledku poistnej udalosti z 2.12.2008, pričom „sa jednalo“ o totálnu škodu (č.l.91), - že po ukončení šetrenia a likvidácie udalosti poisťovňou 19.12.2008 (č.l.77) bolo poistné plnenie určené sumou 3 594,90 €, a ako žalobca v podaní z 26.9.2014 uviedol, toto plnenie prijal 29.12.2008. Z uvedenej časovej súslednosti je teda zjavné, že vznik poistnej udalosti žalovaný nezanedbavil a ohlásil ju tak, ako mu to ukladajú VZP. 9/ Z Dohody o splácaní dlhu v splátkach z 25.1.2010 (č.l.7) vyplýva, že v tento deň žalovaný v čl. I dohody uznal záväzok, ktorý mu vznikol voči žalobcovi z titulu zmluvy UZF/08/92513 z 29.7.2008 a to v sume 1 379,33 € podľa konečného vyúčtovania. Touto dohodou sa žalovaný zaviazal, že túto sumu zaplatí v 25 splátkach, pričom prvá splátka 155,33 € mala byť zaplatená do 30.1.2010 a ďalších 24 po 51 € k 25. dňu v mesiaci. Podľa čl. II - prvá odrážka, v prípade riadneho a včasného nezaplatenia ktorejkoľvek splátky sa stáva uplynutím 5. dňa po splatnosti nezaplatenej splátky ročným celým dlhom. Žalobca v žalobe špecifikoval, že titulom tejto dohody žalovaný zaplatil 8.2.2010 160 €, 25.2.2010 51 €, 29.3.2010 53 €, 6.5.2010 50 €, 21.5.2010 51 € a 31.8.2010 150 €, spolu 515 €. Rozdiel teda predstavuje žalovanú sumu 864,33 €, ktorá sa stala predmetom konania. Vyhodnotil vykonané dokazovanie jednotlivito i vo vzájomnej súvislosti, na základe čoho právne uzatvoril: Niet sporu o tom, že medzi účastníkmi existuje právny vzťah spotrebiteľského charakteru, založeného zmluvou o spotrebiteľskom úvere z 29.7.2008. Citoval znenie § 497 a § 502 ods.1 Obch. zák. Hlavný právny vzťah založený zmluvou „o mimoriadnom stavebnom medziúvere“ vznikol podľa osobitného predpisu, ktorý je lex specialis k všeobecnej právnej norme. Tento vzťah síce nepodlieha režimu spotrebiteľských úverov podľa zák.258/01 Z. z., avšak podlieha aplikácii všeobecných ust. ochrany spotrebiteľa podľa O. z., pretože: normy obchodného práva (vrátane všeobecnej úpravy úveru) sú použiteľné len vtedy,

ak neodporujú úprave majúcej z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v O. z. a v predpisoch vydaných na jeho vykonanie. Medzi 3 zák., prichádzajúcimi takto o úvahy (1. zák. o stavebnom sporení, 2. O. z., 3. Obch. zák.) panuje pomer, že primárne sa použije predpis špeciálny, ak tento určitú otázku neupravuje, resp. tak nečiní úplne, nastupuje po ňom úprava spotrebiteľského práva všeobecne v širšom slova zmysle, teda úprava podľa O. z. Tzn., že úprava Obch. zák. sa môže na takýto prípad uplatniť len vtedy, keď nenarazí na obmedzenie v O. z. a vykonávacích predpisoch k nemu. Citoval znenie § 52 ods.1,2,3, § 53 ods.1 a § 54 ods.2 O. z. Na základe vykonaného dokazovania zhrnul relevantné skutočnosti a síce, že 1/ žalovaný od prvého momentu riadne a včas platil predpísané splátky v sume „184184,65“ €, čím za obdobie od 9/2008 do 11/2012 zaplatil celkom 738,60 € a už 2.12.2008 došlo k vzniku totálnej škody, zániku predmetu financovania a „apriori“ aj k zániku poistenia. 2/ že ku dňu zániku predmetu financovania a j zániku zmluvy činil dlh na úvere 4 103,29 €, čo spolu so zostatkom úrokov 92,87 € činí spolu 4 196,16 €, 3/ že titulom poistného plnenia žalobca obdržal 3 594,90 € od poisťovne 28.12.2008 a 4/ že v r.2010 na základe dohody o splátkach zaplatil 515 €. Z uvedeného vyplýva výpočet, podľa ktorého: 4 196,16 € (istina s úrokom) mínus 3 594,90 € poistného plnenia a mínus 515 € zaplatených žalobcom pred podaním žaloby činí 86,26 €. Rozdiel medzi sumou 86,26 € a žalovanou sumou teda činí 300,64 titulom fa č.0892513801 na 300,64 € bola vystavená titulom doplatku havarijného poistenia - maklér; a sumou 477,43 € titulom fa č.0892513551 - pokuta podľa čl. XII ods. 6 VZP. Z obsahu faktúry č.0892513801 (č.l.11) na 300,64 € nevyplývajú žiadne obsahové náležitosti, právny titul uplatnenia a nevedno, na základe čoho a práve v žalovanej výške si ju žalobca uplatňuje. V tomto rozsahu žalobca neunesol dôkazné bremeno. Čo sa týka vyúčtovanej pokuty, k tomu uviedol, že ako je uvedené, - v zmluve zmluvné strany sa dohodli, že znenie čl. XII bod 1 VZP sa nahrádza znením, ktoré citoval, - ako aj vo Formulári zmluvných podmienok, ale aj vo VZP bola uzavretá dohoda, že v prípade, ak je spotrebiteľ 25 a viac kalendárnych dní v omeškani s čo i len čiastočnou úhradou ktoréhokoľvek svojho finančného záväzku podľa Zmluvy o spotrebnom úvere (t.j. ktorejkoľvek splátky úveru, pokuty, úroku z omeškania alebo akéhokoľvek iného finančného záväzku), dôjde k vzniku predčasnej splatnosti úveru. V tomto prípade je veriteľ oprávnený účtovať spotrebiteľovi pokutu do výšky 30 % z výšky spotrebného úveru - a vo VZP: veriteľ je oprávnený vyúčtovať pokutu do výšky 30 % z výšky spotrebného úveru, ktorá je sankciou za hrubé porušenie dohodnutých zmluvných podmienok, v dôsledku ktorého dôjde k „predčasne“ splatnosti úveru podľa čl. VII. Čl. VII obsahuje celkom 18 prípadov [sú označené písmenami a) až s)], ktoré sa považujú za prípady spôsobujúce predčasnú splatnosť úveru. Citoval znenie § 544 ods.1,2 a § 3 ods.1 O. z. Dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku (poctivosť, nezneužívame výkonu práv, nešíkanózny spôsob výkonu práva, rešpektovanie rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov). Vo svojom rozhodnutí 3Cdo 137/2003 (Zo súdnej praxe č.62/2004) Najvyšší súd SR už uviedol, že za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom podľa § 3 ods.1 O. z. treba považovať úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi. Súlad právneho úkonu s dobrými mravmi treba posudzovať vždy komplexne so zreteľom na konkrétnu situáciu na oboch stranách sporu (nielen osoby vykonávajúcej určité právo, ale aj osoby týmto úkonom dotknutej), s prihliadnutím na všetky rozhodujúce okolnosti a nezávisle od vedomia a vôle (zavinenia) toho, kto právo alebo povinnosť vykonáva. § 3 ods.1 O. z. nemá vlastnú priamu normotvornú platnosť - upravuje iba spôsob aplikácie a interpretácie ust., ktoré priamo upravujú právne vzťahy, a to na základe všeobecných pravidiel morálnych, elementárnej slušnosti a tolerancie a morálneho charakteru konajúcich. Zásada zmluvnej voľnosti v súkromnom práve nie je absolútna a nachádza svoje obmedzenie (z hľadiska obsahovej náplne právnych úkonov), napr. pri aplikácii korektívov rozporu s dobrými mravmi. Usmerňovanie zásady zmluvnej voľnosti prostredníctvom uvedených korektívov (ako aj pri zákonnom zákaze) nepochybne prispieva k spoločenskej a právnej akceptácii zásady zmluvnej spravodlivosti v súkromnom práve. Pri úprave pokuty v prejednávacom prípade bolo zistené, že sadzba 0,2 % dlžnej sumy denne predstavuje 73 % ročnú sadzbu, čo je absolútne v rozpore s dobrými mravmi. Okrem toho: pokuta je vo fa č.0892513551 (č.l.12) na 477,43 € vystavená z dôvodu predčasného ukončenia zmluvy a vyúčtovaná podľa čl. XII ods.6 VZP (jeho znenie opätovne citoval). Čl. VII VZP však obsahuje celkom 18 prípadov [sú označené písmenami a) až s)], ktoré sa považujú za prípady spôsobujúce predčasnú splatnosť úveru, pričom z faktúry absolútne nevyplýva, ktorý konkrétny dôvod viedol k jej uplatneniu, z akého výpočtového základu, v akej sadzbe... bola suma 477,43 € vyrátaná. Vychádzajúc zo znenia § 544 ods.1 O. z. na to, aby bola pokuta platne dohodnutá a následne aj uplatnená, „je treba“ presne a určito identifikovať, teda opísať povinnosť, ktorej splnenie pokuta zabezpečuje. Pri pluralite takto zabezpečených povinností sa navyše vyžaduje, aby oprávnený subjekt presne označil, vo vzťahu ku ktorej porušenie povinnosti sa pokuty domáha. Bez toho totiž nemožno zistiť, či, resp. kedy, no hlavne ktorá zmluvná povinnosť bola porušená, čo je

obligatórna podmienka uplatnenia pokuty. Dostatočnosť určenia a zrozumiteľnosť vyjadrenia povinnosti, plnenie ktorej má pokuta zabezpečovať, je primárnou podmienkou platnosti dohody o pokute. Presnú špecifikáciu zabezpečovanej povinnosti faktúra, ktorou bola pokuta vyúčtovaná, neobsahuje a teda nemožno zistiť, za čo, t.j. za porušenie ktorej povinnosti (v zmluve bližšie neurčenej) si ju žalobca účtuje a dôvody jej uplatnenia nemožno meniť, príp. až následne identifikovať podľa toho, čo je veriteľa výhodnejšie. Z tohto pohľadu ide u faktúry č.0892513551 pri jej posudzovaní z pohľadu právneho úkonu, ktorým bol žalovaný vyzvaný na jej zaplatenie, o neplatný právny úkon podľa § 35 ods.2,3 O. z. Pokiaľ žalobca poukazoval na to, že 25.1.2010 došlo medzi účastníkmi k Dohode o splácaní dlhu v splátkach a uznaniu dlhu žalovaným, aj takéto dohody podliehajú súdnej kontrole. Uznáním dlhu urobeným v písomnej forme sa zakladá vyvrátiiteľná právna domnienka, že dlh v čase uznania trval. Na druhej strane uznanie záväzku nezavaruje dlžníka možnosti brániť sa voči zaplateniu uznaného záväzku. Uznanie dlhu musí hodnotiť podľa § 132 O. s. p., teda v súvislosti s výsledkami vykonaných dôkazov, prihliadajúc ku všetkému, čo vyšlo v konaní najavo a musí skúmať, či z hľadiska hmotného práva obostojí nárok žalobcu bez ohľadu na uznávací prejav žalovaného. Na základe zisteného skutkového stavu vyhodnotil, že aj keď žalovaný uznal sumu 1 379,33 € aj v rozsahu pokuty 477,43 €, dojednanej a aj uplatnenej v rozpore so zák., a v rozsahu sumy 300,64 € titulom doplatku havarijného poistenia - maktéra, ohľadom čoho žalobca neunesol dôkazné bremeno, žalobu ohľadom týchto súm zamietol. Je pravda, že žalobca v žalobe sumu 1 379,33 € a tiež v jej žalovanom zostatku 864,33 € položkovite nešpecifikoval a nekonkretizuje sa to ani v Dohode o splátkach z 25.1.2010. Z hľadiska komplexného posúdenia finančných tokov a rozsahu plnení, ktoré žalobca prijal, sa ale bolo treba otázkou, či a v akom rozsahu bola pohľadávka žalobcu ako celok akceptovateľná, a akú dôvodne uplatniteľnú sumu mohol žalovaný uznať. Matematickými prepočtami, vychádzajúc z listín predložených samotným žalobcom, vyplynulo, že to jedine suma 86,26 € / (4 196,16 € istina s úrokom) mínus 3 594,90 € poistného plnenia a mínus 515 € zaplatených žalobcom pred podaním žaloby/, ktorú zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi spolu so zákonným úrokom z omeškania. Citoval znenie § 517 ods.2 O. z. a § 3 ods.1 nar.vl.87/95 Z. z., účinného od 15.1.2009. Vzhľadom na to, že v období od 17.2.2009 do 25.1.2010 bola základná sadzba 2 %, za obdobie od 17.2.2009 do 25.1.2010 v trvaní 343 dní priznal žalobcovi kapitalizovaný úrok z omeškania zo sumy 86,26 € v sume 8,23 € a zo sumy 86,26 € od 5.2.2010 do zaplatenia, pretože v tento deň bola základná sadzba 1%. Žalobca bol v konaní takmer celkom neúspešný a žalovaný návrh na náhradu trov konania nepodal, preto vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

I. Žalobca podal proti Rozsudku v rozsahu: - Výroku 2 v časti nároku spočívajúcom v doplatku havarijného poistenia 300,64 € a prísl.; - Výroku 3 o náhrade trov konania, včas odvolanie, ktoré odôvodnil nasledovne: 1. súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam [§ 205 ods.2 písm. d) O. s. p.]; 2. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom [§ 221 ods.1 písm. f) O. s. p.]. II Odôvodnenie odvolania. Na úvod poukázal na skutočnosť, že súd vo veci vydal platobný rozkaz 17Ro/25/2013 zo 17.4.2013, ktorým mu boli priznané všetky nároky voči žalovanému v plnej výške, tak ako tieto boli uplatnené žalobou (ďalej len PR) a ktorý bol zrušený, nakoľko sa ho nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk. Súd sa následne obrátil naňho (žalobcu) s 2 nedatovanými výzvami doručenými mu 9.6.2014 a 2.9.2014, ktorými od neho požadoval oznámenie rôznych skutočností a predloženie listín. Na tieto výzvy odpovedal podaniami z 30.6.2014 a 26.9.2014 a oznámil súdu ním požadované skutočnosti a predložil požadované listiny. V žiadnej z uvedených výziev však súd nežiadal akékoľvek bližšie preukazovanie existencie nárokov na doplatok havarijného poistenia alebo pokutu, ktoré v rozsudku zamietol. Keďže tieto nároky neboli žalovaným spochybňované (naopak žalovaný ich v Dohode o splácaní písomne uznal) a keďže na ich základe bol vo veci vydaný PR, nemohol predpokladať potrebu ďalšieho dokazovania týchto skutočností pred súdom, o ktorých odôvodnene predpokladal, že sú nesporné. Má za to, že súd pochybil, keď na základe skutočností uvedených v podanej žalobe vydal PR a neskôr - bez toho, aby došlo k akejkoľvek zmene ohľadom preukazovania zamietnutých nárokov - na základe tých istých skutočností tieto nároky zamietol, čím mu odňal možnosť konať pred súdom. Na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že sa nezúčastnil na nariadenom pojednávaní a svoju neúčast' z dôvodov hospodárnosti konania ospravedlnil. Urobil tak len preto, lebo potrebu ďalšieho dokazovania týchto nesporných skutočností nemohol, vzhľadom na uvedený postup súdu a správanie sa žalovaného, nijako predpokladať. Preto aj v prípade, ak by sa na nariadenom pojednávaní zúčastnil, nenavrhol by ďalšie dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Má za to, že ak mal súd za to, že ním predložené doklady sú nedostatočné na zistenie skutkového stavu a preukázanie zamietnutých nárokov, mal túto skutočnosť mu oznámiť a vyzvať ho na predloženie potrebných dôkazov. Takýto názor vyjadril v obdobnom prípade aj Krajský súd v Bratislave vo svojom uznesení 1Cob/259/2012 z 23.1.2014, ktorý v prílohe pripojil. Pokiaľ ide o zamietnutý nárok na pokutu, na tomto nároku ďalej netrvá a proti zamietavému výroku rozsudku v tejto časti nepodáva odvolanie,

nakoľko je mu známa judikatúra súdov SR ohľadom uplatňovania pokút v spotrebiteľských vzťahoch. V prípade nároku na doplatok havarijného poistenia však na jeho oprávnenosti trvá a dodatočne uvádza právny dôvod a spôsob výpočtu tohto nároku. III. Za účelom havarijného poistenia predmetu financovania uzatvoril žalovaný 29.7.2008 Poistnú zmluvu č.6800892513, ktorú súdu predložil spolu so žalobou v tomto konaní a následne opakovane na výzvu súdu s podaním z 26.9.2014. Podľa tejto Poistnej zmluvy bol žalovaný povinný hradiť ročne poistné v mesačných splátkach 37,58 € a toto poistné mal na základe čl. IX bod 7 VZP hradiť prostredníctvom neho spolu so splátkami úveru tak, ako to vyplýva i z Predpisu splátok, kde toto poistné tvorí súčasť splátok úveru. Žalovaný spolu so splátkami úveru uhradil prvé 4 mesačné splátky poistného splatné od 1.9.2008 do 1.12.2008. Nakoľko 2.12.2008 došlo k poistnej udalosti - totálnej škode na predmete financovania, v súlade s VZP určil predčasnú splatnosť úveru a žalovaný ďalej splátky poistného mu neuhradil. Poistovňa mu oznámila ukončenie šetrenia a likvidácie poistnej udalosti oznámením zo 19.12.2008, ktoré zaslal súdu spolu s podaním z 26.9.2014. V tomto oznámení bol upozornený, že v zmysle O. z. aj Všeobecných poistných podmienok poisťovateľovi prináleží poistné do konca poistného obdobia. Citoval znenie § 803 ods.3 O. z. a čl. IX bod 7 predposledná veta VZP. V zmysle uvedeného uhradil za žalovaného poisťovňou požadované poistné do konca poistného obdobia 300,64 € (viď doklad o úhrade v prílohe). Ako bolo uvedené, poistné obdobie bolo dojednané ako ročné a žalovaný spolu so splátkami úveru uhradil splátky poistného za 4 mesiace. Do konca poistného obdobia tak zostávalo uhradiť zvyšok ročného poistného za 8 mesiacov 300,64 € (t.j. 8 x 37,58 €). Citoval znenie čl. VII bod 2 písm. a) VZP. IV. Vzhľadom na čiastočné odvolanie voči rozhodnutiu v merite veci, odvolal sa aj proti výroku 3 rozsudku o náhrade trov konania. Citoval znenie § 142 ods.2 O. s. p. Nakoľko sa neodvolal voči zamietnutiu nároku v časti pokuty 477,43 € s prísl. a trvá na svojej žalobe v rozsahu 386,90 € s prísl., čo predstavuje 44,76 % pôvodne uplatneného nároku, žiada v prípade úspechu v odvolacom konaní aj o priznanie pomernej náhrady trov prvostupňového konania. V. Na základe uvedených skutočností žiadal rozsudok v časti výroku 2 o zamietnutí prevyšujúceho rozsahu žaloby (t.j. 778,07 € spolu s prísl.) zmeniť tak, že žalovaný je povinný zaplatiť mu 300,64 € spolu s úrokom z omeškania 10 % p. a. od 17.2.2009 do 25.1.2010, t.j. 28,25 € a úrokom z omeškania 9 % p. a. od 5.2.2010 do zaplatenia a vo zvyšku (t.j. 477,43 € s prísl.) žalobu zamietnuť, v časti výroku 3 o trovách konania zmeniť tak, že žalovaný je povinný nahradiť mu trovy konania pomerne podľa úspechu vo veci; a zaviazat' žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania.

Rozsudok, vo výrokoch a ich častiach ktoré neboli odvolaním napadnuté nadobudli právoplatnosť (§ 206 ods.1,3 O. s. p.), preto neboli v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmané.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a zistil, že neboli splnené podmienky na potvrdenie (§ 219) rozsudku ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1), pokiaľ ním bola zamietnutá žaloba nad sumu 477,43 €, preto ho, podľa § 220 O. s. p., zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 300,64 € s úrokmi z omeškania 10 % od 17.2.2009 do 25.1.2010, t.j. 28,25 € a s úrokmi z omeškania 9 % od 5.2.2010 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne

ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

Súd nesprávne vyhodnotil skutkový stav veci a neaplikoval na daný skutkový stav príslušnú právnu normu, preto žalobcom uplatnené odvolacie dôvody sú dané.

Podľa § 796 ods.1 O. z. ten, kto s poisťiteľom uzavrel poistnú zmluvu, je povinný platiť poistné, a to za dohodnuté poistné obdobia (bežné poistné); možno tiež dohodnúť, že poistné bude zaplatené naraz za celú dobu, na ktorú bolo poistenie dojednané (jednorazové poistné).

Podľa § 803 ods.3 O. z. ak nastala poistná udalosť a dôvod ďalšieho poistenia tým odpadol, patrí poisťiteľovi poistné do konca poistného obdobia, v ktorom poistná udalosť nastala; jednorazové poistné patrí poisťiteľovi aj v týchto prípadoch vždy celé.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd nevzal do úvahy skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a jeho skutkové zistenia sú založené na chybnom hodnotení dôkazov.

Zo žalobcom predložených dôkazov je nepochybné (faktúra č.0892513801 na č.l.11), že suma 300,64 € bola vyúčtovaná podľa zmluvných podmienok, a je rozdielom medzi úhradami poistného uskutočnenými v prospech poisťovne a inkasovaným poistným podľa predpisu splátok. Z poistnej zmluvy pre havarijné poistenie ojazdených motorových vozidiel z 29.7.2008 (č.l.14) je zrejme, že poistné bolo dohodnuté vo výške 450,77 € (13 580 Sk) na ročné poistné obdobie, splatné v mesačných splátkach po 37,58 €. Žalobca preukázal, že od začiatku poistenia 29.7.2008 až do jeho zániku 2.12.2008 poistné, ktoré pokrylo predpisy poistného, je 450,89 €, ktoré bolo súčasťou hromadnej poistnej zmluvy 6800000000, bolo ním uhradené (č.l.115,116,117), v súlade s čl. VII bod 2 písm. a) VZP. Žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť dohodnuté poistné do konca poistného obdobia (§ 803 ods.3). Žalobca preukázal, že túto sumu za žalovaného zaplatil, preto mu vznikol nárok požadovať od neho zaplataenie 300,64 €, ktorá je rozdielom medzi dohodnutým poistným 450,96 € a žalovaným zaplateným poistným 150,32 € (4 x 37,58 €).

Podľa § 517 ods.2 O. z. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nar.vl.č.87/95 Z. z., účinného od 15.1.2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalobca žiadal priznať úroky z omeškania od 17.2.2009 (deň nasledujúci po splatnosti určenej vo výzve z č.l.10), pričom v období od 17.2.2009 do 25.1.2010 bola základná sadzba 2 %, za 343 dní boli žalobcovi priznané kapitalizované úroky z omeškania zo sumy 300,64 € vo výške 28,25 € a od 5.2.2010 do zaplataenia základná sadzba bola 1 % ročne, teda za obdobie od 5.2.2010 do zaplataenia boli mu priznané úroky z omeškania vo výške 9 %, počítané z dlhovanej sumy.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 137 O. s. p. trovy konania sú najmä, o. i., hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O. s. p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ods.5 cit. ust. trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Určiť výšku trov môže predseda senátu alebo samosudca až v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

Podľa § 9 ods.1 vyhl.č.655/04 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení vyhl.č.279/05 Z. z. a č.649/05 Z. z. (ďalej len vyhl.) základná sadzba tarifnej odmeny sa

stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods.1 vyhl. ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je nad 165,97 eura do 663,88 eura 16,60 eura + 1,66 eura za každých aj začatých 33,19 eura prevyšujúcich sumu 165,97 eura.

Podľa § 14 ods.1 písm. d) vyhl. odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za (o. i.) tieto úkony právnej služby: odvolanie.

Podľa § 16 ods.3 vyhl. od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

Podľa § 18 ods.3 vyhl. ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Žalobca mal úspech len v odvolacom konaní, preto mu boli priznané trovy konania za zaplatený súdny poplatok 46,50 € a odmena za odvolanie v sadzbe 24,90 € (z výpočtového základu 300,64 €), tzv. režijný paušál 8,04 € a 20% daň z pridanej hodnoty 6,59 €, spolu 39,53 €. Spolu priznané trovy odvolacieho konania 86,03 € je žalovaný povinný zaplatiť zástupcovi žalobcu.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.